ISAAC ASIMOV

VEDEŢI, AŞA LE INVENTEZ EU!

Din volumul de povestiri întrebarea finală
Nine Tomorrows, 1959

Ah, dr. A…
Ah, dr. A…
Aş dori (stai, nu pleca)
Să te-aud spunând ceva.
Deşi mai bine mă lipsesc.
Decât să reuşesc
Să te plictisesc.
Faptul, vei afla.
Este că mintea mea
Are-o-ntrebare
Iscoditoare.

Nu o doresc încuietoare.
Te rog, răspunde, nu fi moale.
Renunţă la frici fără temei.
Spune-mi secretul ideilor tale!
Cum reuşeşti
Să născoceşti
Atâtea imposibile idei?
Indigestia-i de vină
Şi o pricină
coşmarului rezultat?

A ochilor tăi rotindu-se.
Şi răsucindu-se.
degetelor încleştându-se
Şi desfăcându-se.
Pe când sângele-ţi zvâcneşte.
Marcând timpul nebuneşte
Cu pulsul tău neregulat?

Crezi că asta-l, sau cinzeaca de tărie
Care aduce mai iute puţină nebunie?
Un păhărel
Mititel

De coniacel
Poate fi al inspiraţiei tale secreţel;
Sau nişte vişinate.
Rafinate.
Sunt bune s-arate
Să înnoade
Şi să deznoade
Șpilul, sau acea blestemăţie;
Sau demente
Combinaţii
De stimulente
Făr-autorizaţii.
Tequila şi marijuana.
Care să te-mpingă-n goana
Rotiţelor clicăind
Şi zdrăngănind.
Când ideile-ţi pornesc
În ritmul nebunesc
Al minţii ticăind.

Dr. A.

Sigur că ceva
Este cauza.
Fiindcă te-am citit cu pasiune.
Nu vrei să-mi dai o noţiune
Despre-acea magică poţiune
Din care ideile-ţi extragi?
Bolborositorul elixir tăinuit
Care te-a făcut atât de vestit
Printre SF-iştii cei dragi…

Hei, dr. A.
Nu pleca…
Hei, dr. A…
Hei, dr. A…